

عنوان مقاله:

نقش مسلمانان عصر اموی در ترجمه و مترجمان این دوره

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در آموزش تاریخ، دوره 1، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

خلاصه مقاله:

دین مبین اسلام زمانی که در شبه جزیره عربستان درخشیدن گرفت، به علم آموزی و فراگیری دانش توجه زیادی داشت. بسیاری از آیات قرآن کریم و احادیث رسول اکرم(ص) بر فراگیری علوم و استفاده از عقل و فکر تاکید دارد. این اصل، سر لوحه کار مسلمانان قرار گرفت. به دنبال فتوحات مسلمانان وقتی از شبه جزیره عربستان خارج شدند، با فرهنگ و تمدن مناطق فتح شده، آشنا شدند. از این طریق با دنیای جدید، همراه با علوم کاربردی روبرو شدند. احساس نمودند که این علوم را اولاً فرا بگیرند. ثانیاً به قلمرو اسلامی منتقل نمایند. در دوره خلفای اولیه، اتفاق خاصی به وجود نیامد؛ زیرا بیشتر در حال فتوحات جدید بودند. در زمان امویان وقتی که تا حدودی حکومت، ثبات سیاسی یافت، اقداماتی جهت ترجمه متون ملل دیگر توسط بعضی از خلفا و خاندان اموی مانند خالد بن یزید، عبدالملک مروان، عمر بن عبدالعزیز و بعضی از افراد که خود علاقمند به ترجمه علوم بودند، صورت گرفت. در دوره امویان ترجمه به صورت محدود، انجام شد که بیشتر شامل ترجمه دفاتر دیوان ها، اسناد اداری، بازرگانی، سیاسی و بعضی کتب می باشد. این حرکت در ترجمه - متون و اسناد - زمینه و مقدمه ای برای شکل گیری نهضت ترجمه در دوره عباسیان فراهم نمود. این پژوهش، سعی دارد تا با مطالعه، کاوش و بررسی متون تاریخی باروش توصیفی- تحلیلی تبیین نماید که در دوره امویان حرکت هایی جهت ترجمه متون صورت گرفته است؛ این حرکت ها زمینه و مقدمه نهضت ترجمه را در عصر عباسی فراهم نمود.

کلمات کلیدی:

مترجمان مسلمان، خالد بن یزید، ابن مقفع، عبدالملک مروان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1823969>

